

1884-08-26

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Civita d' Antino

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Viggo Johansen
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Archive:
Mappe 17 nr. 04

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 4

Civita d'Antino 26. August

Kjære Faster! Det er i god tid, at jeg begynder at ønske Dig til lykke, men jeg kan jo forny lykønskningen nogle gange, da jeg sikkert skriver dette brev på flere datoer. Jeg trøster mig med, at en god ting, kan ikke siges for tit (er det sådan det hedder? jeg er lige ved at glemme mine danske lærdomme) og så går jeg nu frisk på med min hjerteligste lykønsning til Din fødseldag, håbende at Du må få megen glæde af det kommende år, og at vi må få den gensidige glæde, inden der er gået for lang tid af det, -2-

at mødes glæde, og siden få en hyggelig vinter sammen. Det er måske noget egenkjerligt, at ønske sådan, men det er jo langt fra det eneste jeg ønsker Dig, nej gid Du må få fuldt op af alt muligt godt. Idag regner det, med andre ord, det er en tillægssdag til min Italiensrejse, for arbejdet går lidet eller intet frem sådan en dag, nej det er nok nærmest to dårligvejrssomme jeg har været hernede, da efter hvad Zahrtmann siger. Jeg skulde ud at male på det lille billede jeg har tegnet for i dette brev, men det bliver nok ikke til meget idag. Kan Du begribe, hvad det forestiller. Det er höstpiger, som bærer korn hjem, og karle, som søger at stikke hovedet

-3-

ind under sæden og kysse dem; sådan körer vi nu korn til huse her. Den 27de. Her er jeg igen, Og idag har vi godt vejr, strålende klart. Det er egentlig löjligt nok, at jeg i sådan lyspragt og skönhed kan gå og længes efter november hjemme, men jeg gör det, og det af alle kræfter. Igår var her carabinieri her oppe, for vi har en kedelig historie i byen. For en tid siden solgtes en del jord, som havde tilhört kirken, den köbtes af nogle velhavere her i byen. Tidligere havde jorden været forpagtet bort til flere bönder, som nu tabte denne deres indtægt, og da de anså salg af kirkens jord for ulovlig lagde de sag an mod köberne. Forleden tabte de sagen, men morgenen efter opdagedes det, at næsten alle træerne på den del af den köbte jord, som tilhörer Felice di Rocco, vare hugget om om natten. Det er en styk gærning, skaden anslås til 1000 frank, men hvis det er forpagterne som har gjort det, er de for uvidende til at begribe hvor galt de har båret sig ad. Fire af dem har været i fængsel, men er nu atter lösladte, (i dag er det den 30te) jeg så dem föres herfra med sammenbundne hænder. Så styk sagen er, har det dog været interessant at opleve den. Det vider hvordan italienerne er og tænker; at de ikke har nogen dygtig

opdagelsesbetjænt her på egnen, er da tydeligt nok

-4-

for elles vilde de jo snart komme efter om det var de stakkels forpagtere som havde gjort det, eller en anden, som havde gemt sin hævn til et belejligt øjeblik. Felicie di Rocco beklager jeg meget, men nogen rar mand er han vist ikke. 2den September. Ja meget har jeg ikke at skrive om, dagene går så såre ens, er det solskin så arbejder vi for at blive færdige, er det dårligt vejr læser vi lidt, skriver lidt, går en tur, eller gör hvad vi kan finde på. Men enten det er solskin eller gråvej, så længes jeg efter Viggo og hans Frue og Danmark med samt alt det kjære [?robba] der. Jeg havde tænkt at tage til Sora i morgen, men så kom aviserne og meldte om stærkere kolera i Napoli, og folk ymter om et tilfælde nærmere Sora, hvilket jeg for resten ikke tror på men nu ser jeg dog tiden an heroppe lidt endnu. Det er en gruelig kedelig usikkerhed at leve i, sådan at have det ene ben og sin halve sjæl i Sora er noget mattende. Har onkel¹ modtaget et brev fra mig, hvor jeg beder ham sende mig 800

Frank med posten, da jeg ikke kan tage til nogen by at hæve på kreditivet. Har han ikke fået mit brev, så er det vel bedst at adressere det hertil, Civita d'Antino, Provincia di Aquila, Italien Signor Pittore og tydeligt navn. Jeg beder også om en underretning på et andet brev om at pengene er sendt. Nu kniber det nok med pladsen kjære Faster til hilsnerne og den kraftigste lykønskning.

|Lev vel Din hengivne Joakim Skovgaard. Zahrtmann sender en ærbødig lykønskning.|

¹ H.C. Aggersborg ydede økonomisk støtte til Joakim Skovgaard på hans udlandsrejser.

Pavia del'Antico 26 August 1884.

Kjære Fæster! Det er i god tid, at jeg begynder
at ønske Dig til lykke, men jeg kan jo forny lykønsk-
ningen nogle gange, da jeg sikkert skriver dette
brev på flere datoer. Jeg trøster mig med, at en god
ting kan ikke siges for tit (er det sådan det hedder?
Jeg er lige ved at glemme mine danske lærdomme),
og så går jeg nu friskt på med min hjerteligste
lykønskning til din fødselsdag, håbende at du må
få megen glæde af det kommende år, og at vi må få
den gamle glæde, inden der er gået for lang tid af det,

Lev vel, Din hengivne Jonkim Skovgaard

Jakobsmann skriver en sød og lykkelig
brev

at mødes glæde, og siden få en hyggelig vinter sammen.
Det er måske meget egenskabsfuldt, at ønske sådan, men det
er jo langt fra det eneste, jeg ønsker Dig, nej gid da med få
fuldt og afalt muligt godt. I dag regner det, med andre
ord, det er en tillægsdag til min Italemsbrejs, for ar-
bejdet går lidet eller intet frem sådan en dag, nej det
er nok nærmest to dailigvejrs-tæmre jeg har været
her inde, da efter hvad Jakobsmann siger, jeg skulde
ud at male på det lille billede, jeg har tegnet for vatter
brev, men det bliver nok ikke til noget idag. Kan da
begribe, hvad det forestiller. Det er høsttjager, som bær-
er korn hjem, og karle, som søger at stikke hovedet

ind under sæden og kysse dem, sådan kører vi nu korn
til huse her. Den 2de. Her er jeg igen, og idag har vi godt
vejr, strålende klart. Det er egentlig Løjerligt nok,
at jeg i sådan lyspragt og skønhed kan gå og længe
efter november hjemme, men jeg gjør det, og det af alle
kræfter. Igar var her carabinieri her oppe, for vi har
enkelig historie i byen. For en tid siden solgtes en
del jord, som havde tilhørt kirken, den købtes af nogle
velhavere her i byen. Tidligere havde jorden været forpagtet
bort til flere bønder, som nu tabte denne deres indtægt,
og da de anså salg af kirkens jord for ulovlig, lagde
de sagen mod Køberne. Forleden tabte de sagen, men
morgenen efter opdagedes det, at næsten alle træerne
på den del af den købte jord, som tilhører Felice di Roco,
var hugget om om natten. Det er en styk gerning, skaden
anslås til 1000 franke, men hvis det er forpagterne som har
gjort det, er de for uvidende til at begribe hvor galt de
har gjort sig ud. Firis af dem har været i fængsel, men er nu
atter løsladt, (idag er det den 30te) jeg så dem først herfra
med sammenbundne hænder. Så styk sagen er, har det
dog været interessant at opleve den, det viser hvordan
italienerne er og tænker, at de ikke har nogen dybt
opdagelsesbetjent her på egnen, er da tydeligt nok

for allens vilde de jo snart komme efter om det var de
stakkels forpagtere som havde gjort det, eller en anden, som
havde givet sin hevn til et beljeligt øjeblik. Felice di Rocco
beklager jeg meget, men nogen rar mand er han vist ikke.

2den September. Ja meget har jeg ikke at skrive om, da-
gene går så bare end, er det solskin så arbejder vi
for at blive færdigt, er det dårligt vejr læser vi lidt,
skriver lidt, går en tur, eller gjør hvad vi kan finde
på. Men enten det er solskin eller gråvejr, så lægger
jeg efter ligge og hans Trøe, og Danmark med samt
alt det kjære robba der. Jeg havde tænkt at tage
til Lora i morgen, men så kom avisene og meldte
om stærkere kolera i Napoli, og folk ymte om et
tilfælde nærmere Lora, hvilket jeg for resten ikke
tror på, men nu ser jeg dog tiden an her oppe lidt
endnu. Det er en gruelig kedelig usikkerhed at leve
i, siden at have det ene ben og sin halve sjæl i
Lora, er noget mentende. Har Onkel modtaget et
brev fra mig, hvor jeg beder ham sende mig 800 Frank
med posten, da jeg ikke kan tage til nogen by at høre på
kreditivet. Har han ikke fået mit brev, så er det vel bedst
at adressere det her til, *Porto d'Antino, Provincia di Appula*
Pignor Pittore og tydeligt navn. Jeg beder også *Italien*
om cunderetning på et andet brev, om at angive et nummer. Nu skriver det
nok med pladsen *separat* Taster til *Wilhelm* og den kraftige te-lykønsning